

Meditatie Deel je leven: deel Gods liefde als medemensen onder elkaar

In de Bijbelkring hebben we ons de laatste maanden bezig gehouden met de eerste Johannesbrief. Een van de centrale thema's in deze brief is Gods liefde die onder mensen zichtbaar wordt als mensen onder elkaar liefde en verbondenheid uitdragen. Liefde is hier op te vatten als solidariteit tussen mensen, loyaliteit, vriendschap. In het evangelie van Matteüs vat Jezus de wet samen als een dubbelgebod: Heb de Eeuwige lief met heel je hart, met heel je ziel en met heel je verstand. Dat is het eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk is: heb je naaste lief als jezelf. (Matt. 22: 37-39) In de traditie van de Johannesbrief ligt er vooral een sterke nadruk op de gelijkheid van die beide geboden. Zozeer dat het geen twee geboden meer zijn, maar eigenlijk één en hetzelfde: je kunt de Eeuwige alleen maar liefhebben door je naaste lief te hebben. En andersom: wie de naaste liefheeft toont daarmee zijn of haar liefde voor de Eeuwige. Wie zijn naaste niet liefheeft, zo lezen we in de I Johannes, kan onmogelijk naar waarheid zeggen God lief te hebben. Het ene hangt met het andere samen. Wat de schrijver van de Johannesbrief ons meegeeft is dat het juist vanuit verbondenheid met de Eeuwige is, dat wij mensen zijn woord bewaren, zijn wet doen en zijn liefde onderling uitdragen. Vanuit verbondenheid met de Eeuwige en in navolging van zijn zoon Jezus Christus, die de gezalfde is.

In de tekst van I Johannes wordt veel werk gemaakt van de tegenstelling tussen liefhebben en haten. Daar hebben we in de kring veel over gesproken. Haat is meteen zo'n extreem woord. Iedereen heeft wel eens meningsverschillen, maar haten we elkaar dan ook? Natuurlijk proberen we allemaal in het dagelijks leven zo goed mogelijk met elkaar om te gaan en uiteraard komen er ondanks alle goede bedoelingen ook telkens meningsverschillen voor. Vanuit Bijbels perspectief is het de uitdaging om daar overheen te stappen. Om elkaar over en weer recht te doen. Het hoeft niet zo te zijn dat alle meningsverschillen worden gladgestreken. Integendeel. Er bestaan nu eenmaal verschillen tussen mensen en ieder bekijkt de situatie vanuit het eigen perspectief. Verschil mag er zijn. Waar het om gaat is dat we proberen elkaar niet te veroordelen, dat we proberen mild te zijn vanuit de wetenschap dat ieder van ons een eigen rugzak heeft met kwetsbaarheden en sterke kanten. En dat ieder mens kind van God mag heten.

“Wat liefde (solidariteit, loyaliteit, medemenselijkheid, vriendschap) is, hebben wij geleerd van Jezus: Hij heeft zijn leven voor ons gegeven. Dus zijn ook wij verplicht ons leven te geven voor onze broeders.” (I Johannes 3:16) Jezus navolgen, door zijn weg van liefde te gaan. Dat klinkt misschien extreem. Je leven geven gaat wel heel ver. Voor mij helpt het te beseffen dat wij mogen leven vanuit Gods liefde. Zoiets staat er inderdaad, een stukje verderop: “Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde komt van God. Iedereen die liefheeft is uit God geboren en kent God.” (I Johannes 4:7) Gods liefde is de diepste grond van ons handelen. Van daaruit kunnen wij in staat zijn om onze medemensen te benaderen met liefde, loyaliteit, solidariteit.... Die gedachte kan ons helpen, ondanks bestaande meningsverschillen of zelfs ondanks pijn die de ander ons kan hebben aangedaan, om die ander in het licht te zetten. Als je bedenkt dat een ander ook, vanuit de eigen kwetsbaarheden en onmogelijkheden, probeert het beste van het leven te maken, is het makkelijker de weg te gaan naar begripen of misschien zelfs vergeven.

Woensdag 1 maart is het Aswoensdag, het begin van de veertigdagentijd, of vastentijd. Een tijd van bezinning en inkeer. Een tijd waarin we zouden kunnen oefenen in het uitdragen van Gods liefde, solidariteit, loyaliteit. Misschien is daar veel moed voor nodig. Het thema van de veertigdagentijd is dit jaar 'Sterk en dapper'. De eerste bijdrage in de veertigdagenkalender sluit mooi aan bij wat we in de Bijbelkring hebben besproken:

“Wanneer je vast, zwaai dan de luiken van je strakke denkbeelden wijd open en laat een frisse wind

naar binnen stromen. Wanneer je vast, speur naar de wortels die je ziel verhard en hak ze uit tot je minzaam elkeen tegemoet kan komen. Wanneer je vast, schep dan een nieuwe orde in je wereld zodat je lotsverbonden raakt met ieder mens die brood of recht ontbeert. Deel in die mate dat zijn honger wordt gestild. Wek hoop die dagelijks en voor ontelbaren een weg aanlegt naar Pasen.” (Kris Gelaude, *Voor wie verstilling zoekt, impressies en gedachten*, uitg. Averbode / Forte)

Gesterkt door Gods liefde gaan we op weg naar Pasen!

Ds. Sara Dondorp